MADDEN

Strandvondsten Zeeschatten spoelen aan

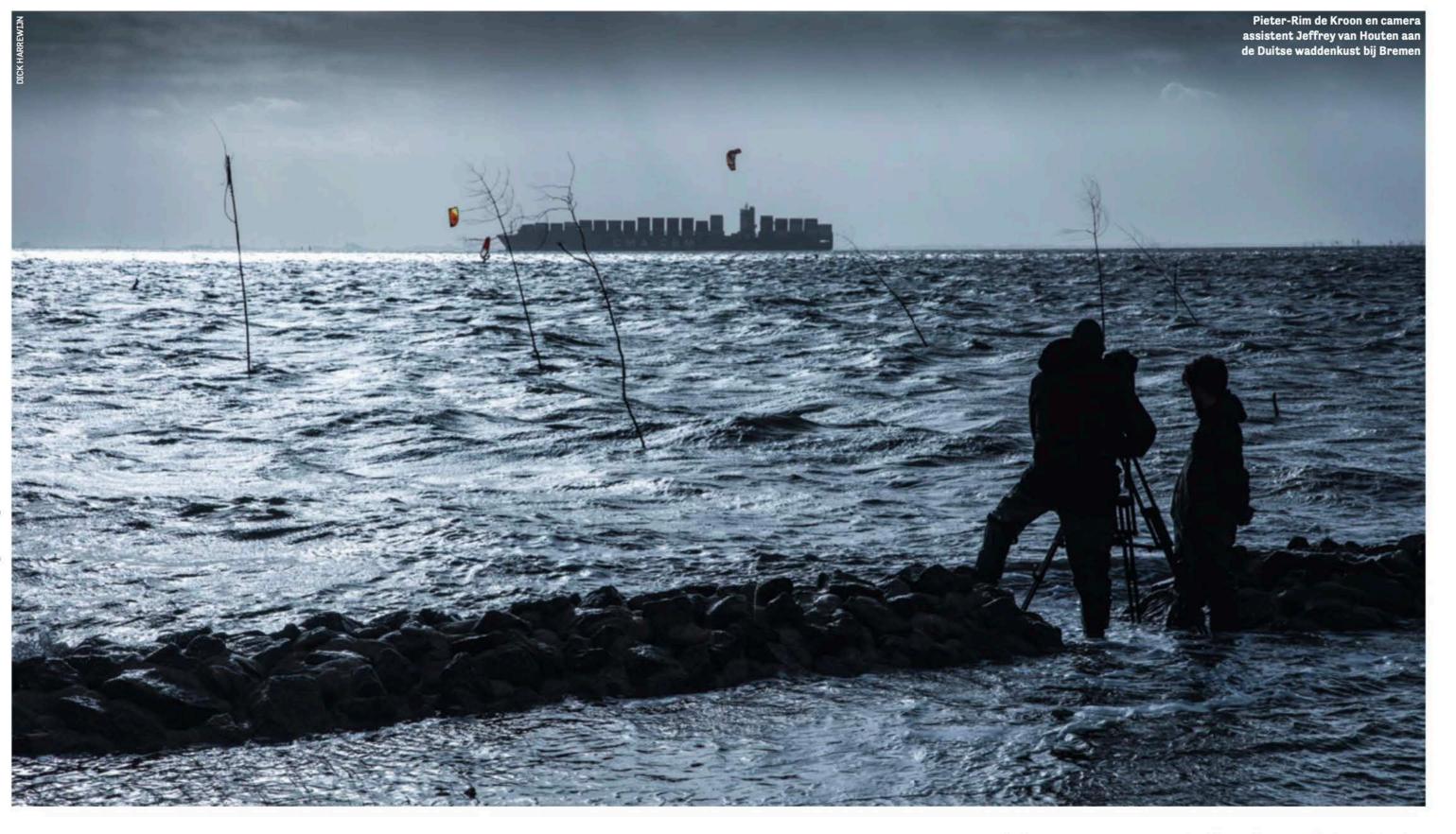

Film: Silence of the Tides
Ontdek de ziel van de Wadden

7 machtige jagers Van blauwe kiekendief tot velduil

Silence of the Tides

- EEN KIJKJE IN DE ZIEL VAN DE WADDEN -

In de loop van 2020 gaat de film Silence of the Tides in première. Hoofdredacteur Hans Revier was aanwezig tijdens een voorvertoning van deze documentaire over de internationale Waddenzee en sprak met regisseur Pieter-Rim de Kroon. 'Het is fascinerend om je te realiseren dat je het waddengebied kunt beschouwen als een groot ademhalend organisme.'

TEKST: HANS REVIER

Pieter-Rim de Kroon (1955) hoefde niet lang na te denken toen hij de mogelijkheid kreeg om een voorstel voor het maken van een waddenfilm bij het Filmfonds in te dienen. 'Ik ben een filmmaker in de breedste zin van het woord, maar ik wil wel zo veel mogelijk buiten werken. Daarbij ben ik enorm gefascineerd door omgeving en licht en de relatie tussen mens en natuur.' In een weekend had hij het idee voor de film uitgewerkt.

'Nadenkend over de Wadden, ik kende het gebied al goed, kwam ik al snel uit bij de getijdencyclus die als een soort ademhaling, als longen, het gebied in leven houdt. Daarnaast heb je allerlei andere cycli, zoals de afwisseling tussen dag en nacht, de wisseling van de seizoenen, de vogeltrek en het komen en gaan van toeristen. Het is fascinerend om je te realiseren dat je het internationale waddengebied kunt beschouwen als een groot ademhalend organisme.'

In tegenstelling tot andere waddenfilms komen ook de mensen die wonen, werken en recreëren uitgebreid aan bod. 'Mensen maken al duizenden jaren onderdeel uit van het waddengebied en moeten weten om te gaan met de getijden en de seizoenen. Bovendien ben ik ontzettend gefascineerd door de relatie tussen mens en natuur.'

Op het Duitse waddeneilandje Pellworm maakten De Kroon en zijn crew kennis met dominee Alexandra. Het leven, maar ook de dood op deze ruige en winderige hallig (=kweldereiland, red.) kregen een centrale plaats in de documentaire. 'Je kunt geen film maken over de Wadden zonder daarbij ook de mensen te laten zien.'

In Silence of the Tides gebruikt De Kroon geen achtergrondmuziek. Ook een commentaarstem ontbreekt. 'Met muziek kun je manipuleren. Daarmee kun je beeld spannender of vrolijker maken dan het is. Je vertelt dan aan de kijker wat ie moet vinden. En bovendien is er op de Wadden voldoende spannend geluid.'

De film maakt gebruik van de meest moderne technieken om het waddengeluid zo optimaal mogelijk te kunnen beleven. Van bulderende storm en donderend water tot de oorverdovende stilte op een windstille avond. 'Weet je dat er wel twintig verschillende soorten wind zijn? En als het windstil is hoor je het gegorgel van water in al die kleine geultjes en prieltjes. Wat mij nog het meest verraste was het geluid, het geritsel en geknisper van al die kleine wadslakjes die op de wadbodem krioelen.'

Beeldcontrasten

De Kroon schuwt het ook niet om daarbij contrasten in beeld te brengen en te laten horen. 'Het gezoem en geruis van de windmolens, de roerloze stilte bij laagwater op een windstille dag, de kakafonie in een broedkolonie, de chaos op het hoogtepunt van het toeristenseizoen of het kabaal van de oefenende straaljagers. De kijker moet daar zelf maar conclusies aan verbinden.' Voor de kijker is dat even wennen. Maar uit de voorvertoning blijkt dat men al snel door beeld en geluid wordt gegrepen. Om vooral op de kleine gebeurtenissen op het wad de aandacht te vestigen, maakt hij gebruik van een statische cameravoering. 'Snelle beeldwisselingen leiden je te veel af. Je kunt nu veel beter al die subtiele

- SPECIAAL VOOR LEDEN -

Silence of the Tides gaat in de loop van de zomer voor het grote publiek in de bioscoop in première. Daaraan voorafgaand worden in samenwerking met de Waddenvereniging speciale voorvertoningen georganiseerd. Houd voor de data onze website in de gaten: www.waddenvereniging.nl/silenceofthetides.

veranderingen beleven.'

De opnames voor Silence of the Tides vonden verspreid plaats in het internationale waddengebied, van Den Helder tot aan Esbjerg. Bij het filmen werd De Kroon soms overvallen door een enorm gevoel van ruimte, dan weer fascineerden de minuscule krabbetjes, die hij via een macrolens waarnam. 'Al die beestjes staan onder invloed van de getijdenstromen en er is een constante cyclus van eten en gegeten worden'. Vooral de populariteit van de kokkel is hem bijgebleven. 'De vogels en vissen eten er van, voor de handkokkelaars is het een belangrijke broodwinning en voor de biologen van het NIOZ een gewild onderzoeksobject.'

Windmolens

Bij zijn verblijf op de Wadden viel hem op dat het gebied er relatief goed uit ziet. 'Er is geen sprake van grote troep of enorme lozingen. Ik ben wel geschrokken van de visuele impact van de hotels en alle windmolens langs de kust. Daar word ik niet echt blij van.' Verder laat hij het aan de kijker over om een mening te vormen. 'Ik heb een film willen maken die je als het ware door een raam naar het waddengebied laat kijken, die je de magie van het gebied laat beleven. Het moest een film met een ziel worden.' 🤏

'Ik heb een film willen maken die je als het ware door een raam naar het waddengebied laat kijken'

